

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : C. Roșca)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Caraman Ludmila,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Caraman Ludmila
împotriva lui Chiriac Alexandr privind încasarea pensiei de întreținere a copilului
minor,

împotriva deciziei din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
admis apelul declarat de Caraman Ludmila, casată hotărârea din 23 octombrie 2017 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 10 martie 2017, Caraman Ludmila s-a adresat în instanța de judecată, cu
cerere de chemare în judecată împotriva lui Chiriac Alexandr solicitând încasarea
pensiei pentru întreținerea copilului minor Chiriac Alexandr, născut la 22 decembrie
2007, în mărime fixă de 100 euro lunar, începând cu 24 decembrie 2015.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a reiterat că, din anul 2006 până în
anul 2015, s-a aflat în relație de concubinaj cu Chiriac Alexandr, iar la 22 decembrie
2017, s-a născut fiul comun Chiriac Alexandr.

Deoarece relațiile între ei s-au înrăutățit, la începutul anului 2015 s-au despărțit și
locuiesc separat.

La 24 noiembrie 2015, a încheiat și semnat cu Chiriac Alexandr un acord, potrivit
cărui ultimul își asumă obligația de a plăti pensia alimentară pentru întreținerea
copilului lor minor comun, în mărime de 100 euro lunar, iar reclamanta Caraman
Ludmila nu provoacă obstacole în întrevederile lui Chiriac Alexandr cu fiul.

După semnarea acordului, Chiriac Alexandr a achitat în prima lună pensia pentru
întreținerea copilului, echivalentul în lei a 100 euro conform cursului valutar al Băncii
Naționale din Moldova, în mărime de 2200 lei, fapt confirmat prin recipisa, semnată
de către pârât.

Reclamanta a menționat că începând cu luna ianuarie 2017, Chiriac Alexandr a
încetat a mai respecta prevederilor din acordul din 24 noiembrie 2015.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru
acțiunea depusă Caraman Ludmila fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la 22 iunie 2018, Caraman Ludmila a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri noi de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Totodată, apelanta a solicitat repunerea în termen de contestare a hotărârii.

Prin încheierea din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de repunere în termen de declarare a apelului și s-a repus apelanta în termenul de declarare a apelului.

Prin decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Caraman Ludmila, s-a casat hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care :

Cererea de chemare în judecată depusă de Caraman Ludmila împotriva lui Chiriac Alexandr privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, s-a admis.

S-a încasat de la Chiriac Alexandr în beneficiul lui Caraman Ludmila pensiei pentru întreținerea copilului minor, Chiriac Alexandr în cuantum de $\frac{1}{4}$ din salariu și toate celelalte venituri începând cu data adresării în instanța de judecată, 10 martie 2017 și până la atingerea vârstei majoratului de către copilul Chiriac Alexandr.

S-a încasat de la Chiriac Alexandr în beneficiul statului suma de 150 lei cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cauzei în instanța de fond și suma de 112,50 lei cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cauzei în instanța de apel.

Pentru a decide astfel instanța de apel a conchis că, ambii părinți în egală măsură poartă răspunderea pentru întreținerea și educația copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

La stabilirea pensiei alimentare instanța a aplicat prevederile art. 74 din Codul familiei, stabilind o pensie de întreținere în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și toate veniturile pârâtului.

La 5 septembrie 2019, Caraman Ludmila a declarat recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivare a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, fiind emisă fără a se ține cont de motivele invocate în cererea de apel.

De asemenea, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată la caz și anume prevederile art. 74 și 92 din Codul familiei.

Recurentul a invocat că Chiriac Alexandr este întreprinzător, dispune de oficiu personal, automobil propriu, și tot el a fost cel care a determinat mărimea pensiei de întreținere pentru copilul comun în acordul semnat de păți. Astfel, instanța urma să ia în considerație condițiile acordului.

Prin încasarea a $\frac{1}{4}$ din venituri, Chiriac Alexandr achită o sumă de doar 500 de lei, fiind o sumă foarte mică pentru întreținerea copilului minor, deși veniturile sale din activitatea de întreprinzător sunt mult mai mari.

În opinia recurenteii examinând apelul instanța de apel și-a depășit limitele competenței, dat fiind faptul că, deși a admis apelul, a emis o altă soluție decât solicitările din apel.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 28 februarie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare instanța de apel a expediat copia deciziei motivate participanților la proces la 3 aprilie 2019, însă la materialele dosarului lipsește careva probe care ar indica la recepționarea de către recurent a deciziei instanței de apel.

Recurentul a indicat că cu decizia motivată a instanței de apel a făcut cunoștință în luna iulie 2019, după ce a efectuat mai multe solicitări instanței cu privire la eliberarea deciziei motivate.

Cererea de recurs a fost declarată la 5 septembrie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 23 septembrie 2019 instanța de recurs a comunicat intimatului copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f. d. 60), fiind recepționat de către Chiriac Alexandru potrivit avizului de recepție (f. d. 118).

La 22 octombrie 2019, Chiriac Alexandr a depus referință asupra recursului, invocând că, decizia instanței de apel este legală și întemeiată. A pledat pentru respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate

intervenii în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Caraman Ludmila nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Caraman Ludmila.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Victor Burduh

Dumitru Mardari